

ČÁST ŠESTÁ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 67 (Adresa na území České republiky)

(1) Adresou na území České republiky se pro účely tohoto zákona rozumí kombinace údajů o adresním místě zapsaná v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí⁷¹⁾. Adresa se do živnostenského rejstříku zapisuje v rozsahu následujících údajů:

- a) název obce nebo vojenského újezdu, v hlavním městě Praze se za názvem obce uvede číslo městského obvodu,
- b) název části obce, v hlavním městě Praze název katastrálního území,
- c) poštovní směrovací číslo přidělené adresnímu místu,
- d) název ulice, pokud je v registru územní identifikace, adres a nemovitostí zapsán,
- e) číslo popisné nebo evidenční,
- f) číslo orientační, pokud bylo přiděleno, včetně dodatku.

(2) Adresa mimo území České republiky se do živnostenského rejstříku zapisuje v rozsahu údajů název obce a regionu, název ulice a číslo domu, poštovní směrovací číslo a název státu.

⁷¹⁾ Vyhláška č. 359/2011 Sb., o základním registru územní kvalifikace, adres a nemovitostí.

Adresa na území a mimo území České republiky

Ustanovení uvádí, co se rozumí adresou na území České republiky a v jakém rozsahu se adresa zapisuje do živnostenského rejstříku (tj. o jaké údaje, jež se zapisují, se konkrétně jedná). Uvedené ustanovení rovněž stanoví, v jakém rozsahu se zapisuje do živnostenského rejstříku adresa mimo území České republiky.

§ 68 Součinnost orgánů státní správy

(1) Orgány, provádějící kontrolu podle zvláštních předpisů, vzájemně spolupracují, zasílají opis rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o závažném porušení zvláštních předpisů podnikatelem, příslušnému živnostenskému úřadu ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. V téže lhůtě příslušnému živnostenskému úřadu oznamují i případy neoprávněného podnikání zjištěné při výkonu jejich činnosti. Tím není dotčena povinnost mlčenlivosti stanovená zvláštním zákonem.⁴²⁾

(2) Živnostenské úřady ve lhůtě 30 dnů ode dne zjištění informují jednotlivé specializované orgány, zejména orgány dozírající na dodržování hygienických, bezpečnostních a požárních předpisů a orgány České obchodní inspekce, o porušování příslušných zvláštních předpisů osobami provozujícími činnost, která je předmětem živnosti.

⁴²⁾ Např. zákon ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (zrušen zákonem č. 280/2009 Sb.).

Vzájemná informativní povinnost orgánů ze zákona

Právní úprava týkající se součinnosti příslušných orgánů státní správy a živnostenských úřadů ukládá uvedeným orgánům vzájemnou informativní povinnost ze zákona.

Zaslání opisu rozhodnutí o porušení zvláštních předpisů podnikatelem nevylučuje možnost zahájit v působnosti živnostenského úřadu vůči podnikateli správní řízení o pozastavení provozování jeho živnosti, popř. o zrušení živnostenského oprávnění podnikatele podle příslušných ustanovení § 58 živnostenského zákona.

Z uvedeného ustanovení živnostenského zákona lze dovozovat, že v případě event. zjištění podezření živnostenského úřadu z porušování zvláštních předpisů podnikatelem bylo úmyslem zákonodárce dosáhnout toho, aby vzhledem k povinnosti živnostenských úřadů informovat v zákonem stanovené lhůtě příslušné specializované orgány o tomto porušování zvláštních předpisů podnikatelem, popř. osobami provozujícími činnost, která naplňuje znaky živnosti, byly uvedené osoby postihovány prioritně v působnosti jiných orgánů než živnostenských úřadů a podle příslušné specifické právní úpravy.

§ 69 zrušen

§ 69a (Dočasné poskytování služeb na území České republiky)

(1) Občan členského státu Evropské unie, který je na území členského státu Evropské unie oprávněn provozovat podnikatelskou činnost, může na území České republiky dočasně poskytovat služby v rozsahu svého podnikatelského oprávnění v souladu s čl. 56 a následujícími Smlouvou o fungování Evropské unie.

(2) Právnícká osoba, jejíž vnitřní poměry se řídí právem členského státu Evropské unie a která má sídlo, ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti v některém z členských států Evropské unie a je na území členského státu Evropské unie oprávněna provozovat podnikatelskou činnost, může na území České republiky dočasně poskytovat služby v rozsahu svého podnikatelského oprávnění v souladu s čl. 56 a následujícími Smlouvou o fungování Evropské unie.

(3) Občané dalších smluvních států Dohody o Evropském hospodářském prostoru, občané Švýcarské konfederace a právnické osoby se sídlem na území těchto států se považují pro účely tohoto ustanovení za osoby uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) Na poskytování služeb podle tohoto paragrafu se další ustanovení tohoto zákona nevztahují, s výjimkou

- a) povinnosti prokázat při kontrole podle § 60a oprávněnost poskytování služeb, a to průkazem totožnosti, dokladem osvědčujícím státní příslušnost, dokladem o tom, že osoba poskytující služby je usazena v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává předmětnou činnost, a
- b) povinnosti osoby poskytující služby zajistit výkon činností, které jsou obsahem živností uvedených v příloze č. 5 k tomuto zákonu, pouze fyzickými osobami splňujícími požadavky odborné způsobilosti, které tato příloha stanoví; podmínka odborné způsobilosti pro účely této přílohy se považuje za splněnou, doloží-li osoba poskytující služby za osoby v závislém postavení vykonávající činnosti podle tohoto zákona doklad o jejich vzdělání, které je v členském státě původu odborně připravuje pro výkon předmětné regulované činnosti, nebo není-li předmětná činnost v členském státě původu regulována, doklad o tom, že předmětnou činnost vykonávaly v jednom nebo více členských státech nejméně po dobu jednoho roku během předcházejících deseti let.

(5) Fyzické osoby uvedené v odstavci 1 poskytující služby v činnosti, která je živností a pro jejíž provozování se vyžaduje splnění zvláštní podmínky odborné způsobilosti podle § 7 (dále jen „regulovaná činnost“), jsou povinny písemně oznámit poskytování služeb na území České republiky uznávacímu orgánu, včetně doložení dokladů, podle zvláštního právního předpisu⁴³⁾. Na právnické osoby uvedené v odstavci 2 se § 36a zákona o uznávání odborné kvalifikace vztahuje přiměřeně. Doklad o odborné kvalifikaci nebo praxi dokládá u právnické osoby jí ustanovená osoba, která odpovídá za řádné poskytování služby.

(6) U osob poskytujících služby v regulovaných činnostech, které jsou živnostmi, je živnostenský úřad oprávněn při kontrole podle § 60a kontrolovat splnění povinnosti písemně oznámit poskytování služby uznávacímu orgánu⁴⁴⁾. Živnostenský úřad může kontrolovat též plnění povinnosti osoby poskytující služby zajistit výkon činností, které jsou obsahem živností uvedených v příloze č. 5 k tomuto zákonu, pouze fyzickými osobami splňujícími požadavky odborné způsobilosti.

⁴³⁾ § 36a zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států, a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁴⁾ § 36a odst. 4 zákona č. 18/2004 Sb., ve znění zákona č. 189/2008 Sb.

Volné poskytování služeb

Živnostenské úřady jsou oprávněny kontrolovat poskytovatele služeb, kteří na území ČR vyvíjejí podnikatelskou činnost, a to zejména, zda poskytovatel služeb je státním příslušníkem členského státu Evropské unie nebo právnickou osobou usazenou v některém z členských států Evropské unie či je držitelem podnikatelského oprávnění k výkonu činnosti, kterou vyvíjí na území České republiky. Jde o možnost uvedených orgánů kontrolovat i časové okolnosti dočasného poskytování služeb, tj. délku výkonu činnosti na našem území, frekvenci, zřízení provozovny apod.

Právo na volné poskytování služeb na území České republiky se vztahuje i na občany dalších smluvních států Dohody o Evropském hospodářském prostoru (Norsko, Island, Lichtenštejnsko) a Švýcarské konfederace a na právnické osoby se sídlem na území těchto států.

Živnostenský zákon se na poskytovatele služeb nevztahuje s výjimkou povinnosti poskytovatelů služeb prokázat při kontrole oprávněnost poskytování služeb. Novela živnostenského zákona, provedená s účinností od 1. 7. 2008

zákonem č. 189/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace, blíže specifikuje způsob, resp. konkrétní prostředky, jimiž jsou poskytovatelé služeb povinni prokázat oprávněnost poskytování služeb. Výčet těchto prostředků je zákonem proveden taxativním, tj. úplným způsobem.

Na poskytovatele služeb se vztahuje též povinnost zajistit výkon činností, které jsou obsahem živností uvedených v příloze č. 5 k živnostenskému zákonu, pouze fyzickými osobami splňujícími požadavky odborné způsobilosti, stanovené uvedenou přílohou.

Fyzickým osobám uvedeným v odstavci 1, jež poskytují na území České republiky služby v tzv. regulovaných činnostech, je stanovena povinnost písemně oznámit poskytování služeb vůči uznávacímu orgánu (s odkazem na § 36a zákona o uznávání odborné kvalifikace). Citované ustanovení živnostenského zákona rovněž vztahuje aplikovatelnost § 36a zák. o uznávání odbor. kvalifikace přiměřeně i na právnické osoby uvedené v odstavci 2.

Předmětné ustanovení stanoví oprávnění živnostenského úřadu kontrolovat u osob poskytujících služby v tzv. regulovatelných činnostech i plnění jejich povinností podle § 69a odst. 4 písm. b) a podle § 69a odst. 5 živnostenského zákona.

§ 70 nadpis vypuštěn (Občané členských států Evropské unie, Dohody o Evropském hospodářském prostoru a Švýcarské konfederace)

(1) Pro účely tohoto zákona se považuje za občana členského státu Evropské unie i

- a) občan jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a občán Švýcarské konfederace,
- b) rodinný příslušník občana Evropské unie nebo osoby uvedené v písmenu a)⁶¹⁾,
- c) osoba, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt, a její rodinný příslušník,
- d) občan třetí země, kterému bylo na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta⁶²⁾,
- e) občan třetí země, kterému byl na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za účelem vědeckého výzkumu⁶³⁾,

- f) rodinný příslušník osoby uvedené v písmenu d) nebo e), kterému byl na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt⁶⁴⁾,
- g) občan třetí země, kterému byl na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby⁶⁵⁾,
- h) občan třetí země, který je obětí obchodování s lidmi nebo obdržel pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a který spolupracuje s příslušnými orgány, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za tímto účelem⁶⁶⁾,
- i) držitel modré karty Evropské unie⁶⁷⁾.

(2) Na osoby uvedené v odstavci 1 písm. c) až i) se nevztahuje oprávnění podle § 69a.

(3) Za právnickou osobu se sídlem na území členského státu Evropské unie se pro účely tohoto zákona považuje právnická osoba, jejíž vnitřní poměry se řídí právním řádem členského státu Evropské unie, nebo jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru, a která má sídlo, ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území členského státu Evropské unie, nebo jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru. Za osobu podle předchozí věty se za podmínek a v rozsahu stanoveném mezinárodní smlouvou o volném pohybu osob považuje také právnická osoba, jejíž vnitřní poměry se řídí právním řádem Švýcarské konfederace a má sídlo, ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území Švýcarské konfederace.

(4) Pokud tento zákon požaduje předložení dokladů vydaných příslušným orgánem členského státu Evropské unie nebo výkon podnikatelské činnosti na území členského státu Evropské unie, rozumí se tím i doklady vydané příslušným orgánem smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru a doklady vydané příslušným orgánem Švýcarské konfederace a výkon činnosti na území těchto států.

⁶¹⁾ Článek 23 a článek 24 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96 EHS.

⁶²⁾ Článek 11 odst. 1 písm. a) a článek 21 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími residenty.

- ⁶³⁾ Článek 12 směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.
- ⁶⁴⁾ Článek 14 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.
- ⁶⁵⁾ Článek 17 odst. 1 směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.
- ⁶⁶⁾ Článek 11 odst. 1 směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi, nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví, a kteří spolupracují s příslušnými orgány.
- ⁶⁷⁾ Článek 14 odst. 1 a 4 směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.

Vymezení a rozsah pojmu občan členského státu EU

Novelou živnostenského zákona č. 169/2012 Sb. došlo k odstranění dosavadního nejednotného používání pojmů „občan“ a „státní příslušník“ v textu zákona, kdy pojem „státní příslušník“ byl novelou nahrazen pojmem „občan“. Znění § 70 bylo dále upraveno tak, aby bylo jednoznačně zřejmé, že se za občana členského státu Evropské unie pro účely živnostenského zákona považuje i rodinný příslušník občana členského státu Evropské unie, jiného státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru, Švýcarské konfederace a za podmínek stanovených zákonem i rodinný příslušník občana třetí země, kterému bylo přiznáno právo dlouhodobě pobývajících rezidenta (srov. též terminologii § 46, § 49 a § 56).

§ 71 Místní příslušnost

(1) Podání podle tohoto zákona lze učinit u kteréhokoliv obecního živnostenského úřadu. K postupu podle tohoto zákona je příslušný obecní živnostenský úřad, kterému bylo podání doručeno jako prvnímú.

(2) V řízení o zrušení živnostenského oprávnění nebo pozastavení provozování živnosti se místní příslušnost živnostenského úřadu určuje podle správního řádu; to neplatí, jedná-li se o zrušení živnostenského oprávnění na žádost podnikatele.

(3) Informační povinnost soudů a jiných orgánů vyplývající ze zvláštních právních předpisů se plní u živnostenského úřadu, který je místně příslušný podle odstavce 2. Tento úřad provede příslušný zápis do živnostenského rejstříku.

(4) Živnostenský úřad, který provede úkon, v jehož důsledku je třeba provést zápis do živnostenského rejstříku, je příslušný k provedení tohoto zápisu.

(5) Sestavu podle § 60 odst. 6 vydává podle své územní působnosti obecní živnostenský úřad, krajský živnostenský úřad nebo Živnostenský úřad České republiky. Sestavu podle adresy sídla vydá živnostenský úřad, v jehož územním obvodu podnikatel sídlí. Sestavu podle umístění provozovny vydá živnostenský úřad, v jehož územním obvodě se provozovna nachází. Sestavu podle předmětu podnikání vydá živnostenský úřad, v jehož územním obvodě má sídlo nebo provozovnu podnikatel s požadovaným předmětem podnikání.

(6) Uvede-li ohlašovatel živnosti v ohlášení nebo žadatel o koncesi v žádosti adresu pro doručování podle § 45 odst. 2 písm. k) nebo podle § 45 odst. 3 písm. h), jsou všechny živnostenské úřady povinny mu doručovat na uvedenou adresu; to neplatí, pokud má tato osoba zřízení datovou schránku.

I. Místní příslušnost živnostenských úřadů

Úprava stanoví místní příslušnost živnostenských úřadů. Podle této úpravy podnikatel může činit veškerá podání podle živnostenského zákona u kteréhokoli obecního živnostenského úřadu na území České republiky, a to bez ohledu na to, jedná-li se o fyzickou osobu, právnickou osobu, zahraniční fyzickou nebo zahraniční právnickou osobu.

V řízení o zrušení živnostenského oprávnění nebo pozastavení provozování živnosti se místní příslušnost určuje podle správního řádu.

Informační povinnost soudů a jiných orgánů vyplývající ze zvláštních právních předpisů se plní u živnostenského úřadu příslušného podle sídla fyzické osoby, sídla právnické osoby, umístění odštěpného závodu zahraniční osoby.

II. Příslušnost k provedení zápisu do živnostenského rejstříku

Živnostenský úřad, který provede úkon, v jehož důsledku je třeba provést zápis do živnostenského rejstříku, je příslušný k provedení tohoto zápisu.

III. Příslušnost k vydávání sestavy

Ustanovení upravuje příslušnost jednotlivých druhů živnostenských úřadů k vydávání sestav podle § 60 odst. 6, podle adresy sídla, podle umístění provozovny a podle předmětu podnikání.